

BRUNNER BEZİ HAMARTOMU YA DA HİPERPLAZİSİ OLGU SUNUMU

Dr. Semin AYHAN*, Dr. Mehmet Akif DEMİR*, Dr. Ali Rıza KANDİLOĞLU*,
Dr. Peyker TÜRKDOĞAN*, Dr. Yavuz KAYA**

ÖZET: Brunner bezlerinde benign proliferasyonlar ilk kez tanımlandıkları 1935'den beri seyrek de olsa bildirilmektedir. Klinik yönünden genellikle rastlantısal olarak saptanmış olan bu lezyonların etyolojisi karmaşık olduğu kadar, patolojik olarak adlandırılmalari da karmaşıktır. Sunduğumuz olgu, ikter ve karın ağrısı şeklinde safra yolu obstrüksiyonu bulgular ile hastaneye başvuran ve operasyon sırasında, duodenum ikinci kısmında kitle saptanmış bir hastadır. Yapılan patolojik inceleme, Brunner bezlerindeki benign proliferasyonları konusunu tartışmaya açmıştır.

ANAHTAR KELİMELER: Brunner bez, hamartom, hiperplazi.

SUMMARY: BRUNNER'S GLAND HAMARTOMA OR HYPERPLASIA: A Case Report: Cases with benign proliferations of the Brunner's glands have rarely been reported since it was described in 1935. Clinically, these lesions are usually detected incidentally and have complex etiological and classificational aspects. The presented case involves a patient who applied to hospital with icter and abdominal pain, symptoms due to the obstruction of ductus choledocus. During operation a mass was found in the second part of the duodenum. The pathologic examination of the mass has given us an opportunity to discuss the benign proliferations of Brunner's glands.

KEY WORDS: Brunner's gland, hamartoma, hyperplasia.

GİRİŞ

Brunner bezleri, yalnızca duodenumda bulunan, submukozal yerlesimli, dallanmış yapılar oluşturan tubuloalveoler bezlerdir. Robertson tarafından da vurgulandığı gibi "patologlar tarafından Brunner bezleri kadar az dikkati çeken başka bir anatomiik oluşum belki de yoktur" (1).

Bununla birlikte nadiren de olsa Brunner bezlerinin benign proliferasyonları Brunner bez hamartomu, Brunner bez hiperplazisi ya da Brunneroma gibi değişik isimler altında tanımlanmaktadır (2,3,4). Bu olguların çoğu asyptomatiktir ve gastrointestinal sistemin incelenmesi sırasında rastlantısal olarak saptanmaktadır. Ancak hiperplaziyi normal Brunner bezlerinden ayırmak zor olduğu kadar, hiperplazi ve hamartom/adenom ayırımı da oldukça tartışmalı bir konudur (5).

Yazımızda, Brunner bezlerine ilişkin seyrek görülen sözkonusu bu antite, klinikopatolojik özelliklerini ve adlandırılması temelinde tartışmaktadır.

OLGU

Hastaneye karın ağrısı yakınması ile başvuran 65 yaşındaki erkek hastanın öyküsünde 30 yıl kadar önce mide perforasyonuna bağlı bir mide operasyonu bulunmaktadır. Bu operasyonda Billroth II uygulanmış olan hastanın üst gastrointestinal sistem endoskopisinde, mideye safra reflüsü olduğu görülmüş ve gıda artıkları yeterince temizlenmediği için mide mukozası tam olarak incelenmemiştir. Korpustan alınan biyopsi "kronik nonatrotik gastrit" olarak değerlendirilmiş ve Helicobacter pylori gözlenmemiştir. Karın ultrasonografisinde, safra kesesinde taş saptanmış olguya kolesistektomi uygulanmış ve "kronik taşlı kolesistit" tanısı konmuştur.

Bu operasyon ile tüm yakınmaları sona eren hasta 7 ay sonra karın ağrısı, bulantı, halsizlik ve sarılık yakınmaları ile yeniden hastaneye gelmiştir. Yapılan kan biyokimyasal analizlerinde ekstrahepatik safra yolu obstrüksiyonunu düşündürmen karaciğer enzim yüksekliği saptanmış ve ultrasonografik incelemede ekstrahepatik safra yollarının dilate olduğu gö-

rülümüştür. Hasta "tikanma ikteri" ön tanısı ile operasyona alınmıştır. İntraoperatif kolanjiografide koledok ve hepatik duktuslarında taş saptanmamış, koledok distalinde duodenuma geçişte kısmi darlık gözlenmiştir. Koledokotomi yapıldığında, Oddi sfinkterinde stenoz saptanmış ve duodenotomi yapıldığında intraduodenal koledoğun duodenuma açıldığı yerin distalinde, yaklaşık 1,5 cm çapında bir kitle görülmüş ve eksize edilmiştir.

Patolojik Bulgular

Gönderilen materyal makroskopik incelemede üzeri düzgün mukoza ile örtülü, 1,5 x 1 x 1 cm boyutlarında doku parçası niteliğindedir. Kesit yüzeyinde, mukoza altında gri-bez renkte, sınırları belirsiz, duvar kalınlığını artıran bir alan dikkat çekti.

Mikroskopik incelemede, mukozada olağan görünümülü yüzey epitelii ve glandüler yapılar, lamina propria yer yer hafif yangışal hücre artımı ve olağan muskularis mukoza izlendi. Bunların altında çevre dokudan oldukça sınırlı, fakat kapsülü bulunan ve kalın bir tabaka oluşturan, prolifere Brunner bezleri dikkat çekti (Resim 1). Lobüler yapılar oluşturan bezler, ince, fibromusküler septumlar ile ayrılmaktaydı. Bezler arasında benzer hücreler ile döşeli az sayıda duktus görülmekteydi. Bazı bezlerde kistik genişlemeler dikkat çekti. Bezler arasındaki, çok ince septumlar halinde izlenen stroma, düz kas hücreleri, fibroblastlar ve lenfositlerden oluşmaktadır. Yuvarlak ya da oval yapıdaki bezler tek sıralı, poligonallı, soluk eozinofilik sitoplazmali, bazalde yerleşmiş nükleusları olan tamamen benign görünümülü hücreler ile döşeliydi. Hücrelerde hiçbir atipi ve mitoz izlenmemektedir (Resim 2). Bezler döşeyen hücreler PAS ile güclü pozitiflik gösterirken mucicarmine ve alcian blue (pH 2.5) ile negatifti. Immunohistokimyasal incelemede kromogranin pozitifliği, yaklaşık her bezin 1-2 hücresinde sitoplazmik boyanma biçiminde izlendi (Resim 3).

TARTIŞMA

Brunner bezlerinde benign proliferasyon, ilk kez 1935'de Cruveilhier tarafından tanımlanmıştır (2). Daha sonraları

* Celal Bayar Üniversitesi Tip Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

** Celal Bayar Üniversitesi Tip Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

Feyrter, duodenumda Brunner bez hiperplasisini üç gruba ayırrak incelemiştir: Diffüz nodüler hiperplazi, nodüler hiperplazi ve Brunner bez adenomu (3).

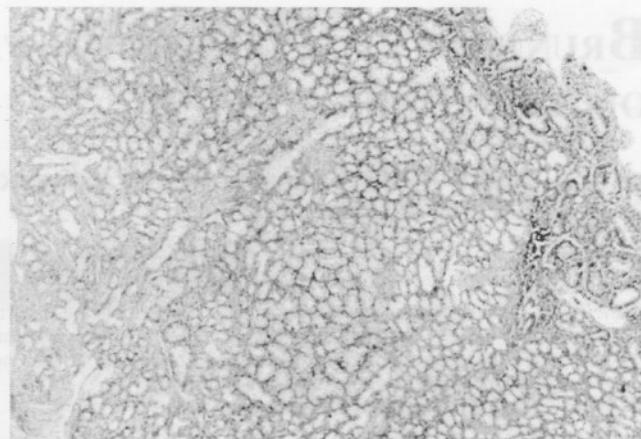
Klinisyenlerin genel olarak "nodüler duodenit" şeklinde tanımladıkları bu lezyonların klinik önemi ve anlamı tam olarak anlaşılamamıştır. Nodüler duodenit, radyolojik ve endoskopik olarak, duodenumun birinci ya da ikinci kısmında görülen, iki ya da daha çok sayıdaki eritematöz nodülleri tanımlamaktadır (6). Endoskopik incelemede bu tanımı alan 83 hasta üzerinde yapılmış bir çalışmada olguların %9'u Brunner bez hiperplazisi olarak değerlendirilmiştir (7). Olgumuzda da ha önceki Billroth II operasyonu nedeni ile duodenumu endoskopik olarak değerlendirmek mümkün olamamıştır.

Literatürde bildirilen olgular, orta ya da ileri yaş grubundaki kişilerdir ve hematemez, melena, anemi, bulantı, kusma, karın ağrısı gibi nonspesifik yakınmalar ya da duodenum obstrüksiyonu tablosu ile başvurmuşlardır (3,7,8,9,10). Olgumuz ise karın ağrısı ve Oddi stenozuna bağlı safra yolu obstrüksiyonu bulguları ile hastaneye gelmiştir. Literatürde en sık yerleşim yeri duodenum birinci kısmı olarak bildirilirken, olgumuzdaki yerleşim, duodenum ikinci kısmında, koledok kanağının duodenuma açıldığı bölgededir (9,10).

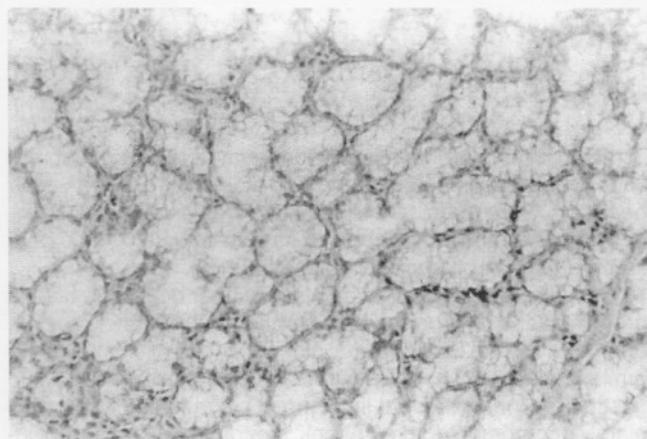
Tanımlanan Brunner bez hiperplazi/hamartomları ortalamma 1-1,5 cm çapında, kapsülsüz, iyi sınırlı lezyonlardır. Histotolojik olarak normal Brunner bezlerindeki duktus ve stromal elemanların nodüler proliferasyonu ile karakterlidirler (9,10). Bu bezler normal Brunner bezlerinde olduğu gibi histokimyasal olarak PAS pozitif, alcian blue ve mucicarmine negatif hücrelerden oluşmaktadır. Immunohistokimyasal belirleyicilerin kullanıldığı bir çalışmada normal Brunner bezleri, kromogranin, somatostatin, serotonin ve gastrin ile negatif, pep-sinojen II ile zayıf pozitif olarak boyanırken, proliferasyonlu olgular aynı immun belirleyiciler ile güçlü pozitiflik göstermiştir (9). Histopatolojik özellikleri ile proliferatif bir lezyon niteliğindeki olgumuzun immunohistokimyasal olarak kromogranin pozitifliği göstermesi tanıya katkı sağlamıştır.

Normal Brunner bezlerinde endokrin hücrelerin bulunduğu, immunohistokimyasal olarak ortaya konamamakla birlikte elektron mikroskopik inceleme ve immunfluoresan çalışmalar ile varlıklarını gösterilmiştir. Ancak hiperplazi/hamartom olgularında kromogranin pozitifliği gösterecek şekilde endokrin hücrelerin sayısında artış bulunması, bu lezyonların proliferatif doğasının bir göstergesi olarak kabul edilmektedir. Bu doğrultuda tüm komponentlerini içerecek şekilde, matür, olağan hücrelerin, nodüler bir yapı oluşturan anormal proliferasyonu, diğer organ ve dokularda olduğu gibi hamartom olarak adlandırılabilir. Öte yandan, lezyon yalnızca lokalize bir fonksiyonel hiperplazi de olabilir. Bu değerlendirmeler nedeni ile daha önce incelenmiş olan olgularda da kavram kargası yaşamış ve bu olguları bazı araştırmacılar hiperplazi, bazıları hamartom olarak yorumlamıştır (3,4,7,8,9). Ancak genel olarak kabul edilen görüş, bu lezyonların daha önce Brunneroma ya da adenom adı altında tanımladıkları şekilde gerçek bir neoplazm değil, nodüler bir hiperplazi ya da hamartom olduklarıdır.

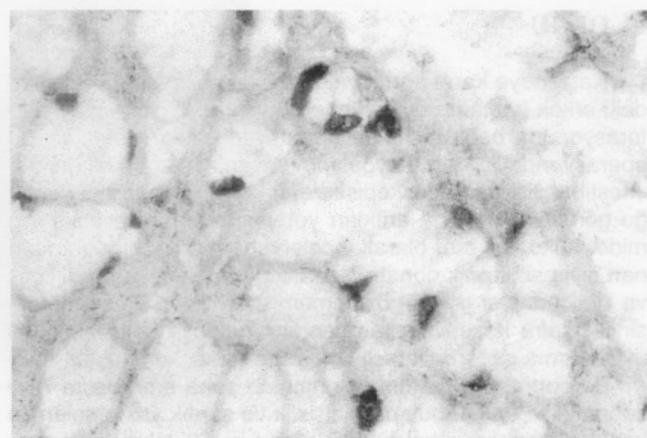
Brunner bez hiperplazisi ya da hamartomlarında etyoloji belirsiz olmakla birlikte Stolte ve arkadaşlarının incelediği olgularda pankreatit ile Brunner bezlerinin proliferasyonu arasında %75'lere varan birliktelik saptanmıştır (8). Bu araştırmada proliferasyona yol açan etkenin, bezlere ait uyumsal bir reaksiyon olduğu savunulmaktadır. Pankreas taki yangiya bağlı ekzokrin yetersizliğin ya da mide fonksiyonlarındaki değişimin bu proliferatif reaksiyonu uyardığı öne sürülmektedir. Bazı araştırmacılar ise kronik renal yetmezliği olan hastalarda ve serum pepsinojen II düzeyi yüksek olan hastalarda

Resim 1: Olağan görünümlü barsak mukozası altında, lobüler yapıları oluşturan, proliferatif Brunner bezleri (HE x 40).

Resim 2: Normalde olduğu gibi, nükleusları bazalde yerleşmiş, soluk eosinofilik sitoplazmali, tek sıra halinde dizilmiş gösteren hücreler ile döşeli bezler (HE x 200).

Resim 3: Her bezde 1-2 hücrede izlenen kromogranin pozitifliği (Kromogranin x 400).

Brunner bez hiperplazisi saptamışlar ve bunlar arasında ilişkili kurmaya çalışmışlardır (4,6,9). Ancak tüm bu çalışmalar birer speküasyon niteliğindedir. Bunun en önemli nedeni de az sayıda olgu bulunmasıdır. Bizim olgumuzda önceden ya-

pilmiş Billroth II operasyonu söz konusudur ve bilindiği gibi bu operasyonda midenin antrum kısmı çıkarılmaktadır. Buna bağlı olarak mide sekresyonlarının fizyolojisinde ortaya çıkan değişiklik, Brunner bezlerinin proliferasyonunu uyarmış olabilir. Olgumuzda pankreatite bağlı olmayan ancak operasyonunu neden olduğu mide fonksiyonunda değişme etyolojik faktör olabilir.

KAYNAKLAR

1. Robertson HE. The pathology of Brunner's glands. Arch Path Lab Med 1941;31:112.
 2. Cruveilhier J. Anatomy of the Human Body. New York: Harper and Bros; 1935; 1844.
 3. Goldman RL. Hamartomatous polyp of Brunner's glands. Gastroenterology 1963; 44:57-62.

4. Fernandez-Melone JH, Triadafiliopoulos G, Chandler JG. Nodular duodenitis and single duodenal nodules. Am Surg 1990; 56: 175-177.
 5. Petras RE. Nonneoplastic intestinal diseases. In: Sternberg SS, editor. Diagnostic Surgical Pathology. Second ed. New York: Raven press, 1994: 1324.
 6. Lechago J, Genta RM. Stomach and Dodenum. In: Damjanow I, Linder J, editors. Anderson's Pathology. Tenth ed. St. Louis, Missouri: Mosby, 1996: 1682.
 7. Triadafiliopoulos G. Clinical and pathologic features of the nodular duodenum. Am J Gastroenterol 1993; 88: 1058-1064.
 8. Stolte M, Schwabe H, Prestele H. Relationship between diseases of the pancreas and hyperplasia of Brunner's glands. Virchows Arch A Pathol Anat Histopathol 1981; 394: 75-87.
 9. Coppola D, Karl RC. Pathology Update: Brunner's gland hamartoma-Is it just a morphologic curiosity? Cancer control 1997; 4.
 10. Rosai J. Gastrointestinal tract. In: Rosai J. Ackerman's Surgical Pathology. Eighth ed. St. Louis, Missouri: Mosby, 1996: 683.
 11. Ming SC. Epithelial polyps of the stomach. In: Ming SC, Goldman H, editors. Pathology of the Gastrointestinal Tract. Philadelphia: Saunders, 1992: 566.